

— Колко хубаво е, че Богъ ме е надарилъ съ разумъ и азъ разбирамъ, какъ да си наредя живота! — Най-напрѣдъ трѣбва да си направя кжща, защото нощѣ е неудобно и опасно да бжда на открито; послѣ ще избира най-добритѣ плодни дървета и ще ги посадя близо до кжщата.

Ала нему не се щѣло да се залови още на работа.

— По-напрѣдъ ще изуча свѣта — казвалъ той — ще се наслаждавамъ на неговитѣ блага и слѣдъ това ще се заловя на работа.

Минало се нѣколко години.

Той още не си построявалъ кжща и не си насаждалъ дървета, ала билъ рѣшилъ наскоро да се залови на работа, защото му било омръзнало да спи по дърветата, да се мокри по дъжда и да мръзне по студа.

Той мислилъ и други нѣща: между животнитѣ забѣлѣжилъ нѣкои твърдѣ кротки и полезни; той искалъ да ги опитоми и отглежда, за да се ползува отъ тѣхъ съ топли дрехи и вкусна, здрава храна.

Да, само трѣбвало да се залови на работа!

И пакъ минали много, много години. Той още нѣмалъ кжща, още не билъ посадилъ дървета, не билъ опитомилъ животни.

Той щѣлъ вече да се залови на работа, но трѣбвало да си почине малко.

Ако до сега манавало безъ кжща, било затова, защото нѣмало голѣми студове; наистина, за плодове ходѣлъ далечъ, но не могълъ да насади дървета, прѣди да си построи кжща; сжщо така и животни не могълъ да отглежда, прѣди да имъ построи жилища.

Но сега било съвсѣмъ друго: той чувствувалъ, че силитѣ му отпаднали и трѣбвало да се нареди по-удобно. И щомъ само поотпочине, веднага ще се залови на работа.

Еднажъ само да почине!

И той сѣ очаквалъ, че силитѣ му наскоро ще се повърнатъ и той ще заработи, а тѣ не само че не се възврѣщали, но и гаснѣли отъ день на день. Почнало да не му се мърда, взело да му става студено нощѣ — е, какъ да мисли за работа? Хубаво би било да има удобна кжща, която да го пази отъ дъждъ и вѣтъръ, а до нея плодови дървета, за да не ходи толкова далечъ за плодове. А какъ биха прилегнали дре-